

se waeſe tüdrukõ kätte pahõ kerjata; ep olle
minna innimeste kääst kül tännini weel kerjas
nud; agga kui ehk ford ka peaks kätte tulles,
ei kerjaks minna siiski mitte niſugguſe waeſe
kääst, kui teie, armas iſand, ollete. Sest
waene, wägga waene mees woite tõeste kül
olla, et waeſe tüdrukule, kes teid on orjanud,
ei jona teie toidust anda, sest et ta nüüd ei jona
ennam orjata. — Kaupmees pistis minnes
ma, agga südda tunnistas ta wastõ, ja Langenborn
palkas rahwast, et piddid waeſe tü-
druko ta urtsikusse kandma. Ei tunnud tem-
ma tüdruko, egga polnud temma ka ta ſuggu-
lane, agga mis siis sest. Langenborn armast-
tas Jესust, ja ei wõind, kui agga waeſe wae-
wast kuulda ſanud, ei milgi wiſil, omma ar-
mastust Jესussele ſelgeminne ülesnäidata, kui
et tüdruko läks korristama. Agga mis weel
ennam? Temma tubba olli kitsas. Kambri-
maggasid ta tütre, agga taas mees iſe om-
ma naeſega. Polnud haigel siis maggamis-
ſeſet ſeäl. Agga kohhe pandi tedda keigepar-

rema wodi siſe, iſsa ja emma heitsid kambre
ja tütre tekkid eynestele õlgede peäle tupp-
aſet, kus haige olli, et kohhe woisid tedda
aidata, kui tarwis. — Agga waeſe wallo
läks ilka ſedda kibbedamaks, ſedda ennam
temma se walle tohtre rohud pruſis. Ag-
ga ſellegi poleſt piddi abbi leidma.

Langenborn olli ühhest moſtlikkust ja wag-
gaſt tohtrist kuulda ſanud. Selle jure tem-
ma läks. Said pea tutwaks teine teiſega, ja
tohter wõttis Jummal parrast hoolt kanda
se waeſe haige eest, ja Jummal andis temma
rohtodele ſedda wägge, et tüdruk nõddalaga
jubba terweks ſai. Tohter ſai nüüd Langen-
borniga weel ſedda tutwamaks ja näggi pea
ära et olli õige mees ja Jummal laps.
Said siis teine teiſega õigeks süddame-
õbraks ja tullid tihti teine teiſele Jummal ſannaga
ennast maenitſema ja tõõstima.

* * *

Armas Jესus! nenda on ſul iggas paikas
hinged, kes armastuſes on So ſarnatſed.